

[Bertel Haarder]

Husholdningslærerforeningens klage til folketingets uddannelsesudvalg vil om nødvendigt kunne afføde en tilsvarende aktion fra venstre og andre partier.

Besvarelse (2/4 82):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

I begrundelsen for spørgsmålet henviser spørgeren til de af ministeriet udsendte retningslinier for kvalifikationskrav til lærere, der skal undervise i fællesfag/almene fag ved de tekniske skoler.

Disse retningslinier, der er udsendt af direktoratet for erhvervsuddannelserne den 23. februar 1982, har til formål at konkretisere de generelle kvalifikationskrav, som det daværende forsøgsråd for de erhvervsfaglige grunduddannelser godkendte i december 1974. Disse krav er formuleret i publikation nr. 7, »Kvalifikationskrav til lærere ved EFG«.

I skrivelse af 25. juli 1977 blev kvalifikationskravene og direktoratets godkendelsesprocedure præciseret. Det fremgår heraf, at de *generelle* kvalifikationskrav til lærere, der skal varetage fællesfagundervisningen ved EFG, er følgende:

Det faglige niveau

Det faglige og fagligt-pædagogiske niveau i undervisningsfaget(-ene) skal mindst svare til seminarie-liniefag eller universitetsbifag.

Pædagogisk uddannelse

Forud for fastansættelse skal den pædagogiske grunduddannelse (pædagogikum), som er gældende for erhvervsuddannelserne, være gennemført. Kravet om bestået pædagogikum omfatter også timelærere med fast tilknytning til skolen.

Erhvervslivserfaring

Lærere i fællesfag skal inden ansættelsen have mindst 2 års relevant erhvervslivserfaring.

Disse krav gælder såvel for fastansatte lærere som for timelærere.

Med retningslinierne af 23. februar 1982 er disse generelle kvalifikationskrav konkretiseret inden for det enkelte fællesfag.

I såvel publikation nr. 7, 1974, som i ovenstående retningslinier er der lagt vægt

på, at den lærergruppe, der skal varetage undervisningen i fællesfag, er sammensat af lærere, der har en differentieret uddannelsesbaggrund.

Det er min opfattelse, at skolerne i de 7 år, lærerkvalifikationskravene har været gældende, har været meget bevidste omkring opbygningen af en bredt sammensat lærergruppe, og at man på skolerne i dag netop finder en lærergruppe med en differentieret uddannelsesbaggrund. Det vil sige, at den enkelte lærergruppe på langt de fleste skoler består af lærere, der med en retningsfaglig baggrund gennem efteruddannelse har kvalificeret sig til undervisning i fællesfag, og af lærere, der er uddannet ved seminarier og højere læreanstalter.

Der er med retningslinierne af 23. februar 1982 således ikke tale om en »glidning« i kvalifikationskravene til lærere, der skal undervise i fællesfag, men om en konkretisering af de intentioner, der er formuleret i publikation nr. 7 fra 1974.

Direktoratet for erhvervsuddannelserne fører for tiden drøftelser med husholdningslærerforeningen om husholdningslærernes undervisningskompetence, og jeg finder det derfor naturligt at afvente forløbet af disse drøftelser.

Spm. nr. 496

Til *finansministeren* (24/3 82) af:

Maisted (FP):

»I fortsættelse af mit spørgsmål nr. 424 og ministerens svar den 18. marts 1982 bedes ministeren oplyse, hvor store besparelser man opnåede i 1979, 1980 og 1981 ved bensaneringen i forhold til tidligere udgifter, og ministeren bedes i den forbindelse oplyse, hvor i den offentlige sektor man har bibeholdt faste vederlag i stedet for en udbetaling efter arbejds omfang pr. møde, pr. sag, pr. time etc.«

Begrundelse

Ifølge en artikel i Jyllands-Posten den 20. marts 1982 blev bensaneringen en fiasko.

Det må være muligt for regeringen at pålægge alle virksomheder af enhver art inden for den offentlige sektor en vederlagsordning, der bygger på en udbetaling efter arbejds omfang.